

Sygn. akt V KK 435/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **P. M.** skazanego z art. 200 § 1 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 13 grudnia 2022 r.
wniosku obrońcy skazanego
w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu
z dnia 27 maja 2022 r., sygn. akt IX Ka 734/21,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie
z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt II K 168/19

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie,

że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493).

Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – tego rodzaju okoliczności nie wystąpiły.

Podnoszone natomiast w uzasadnieniu wniosku okoliczności związane ze stanem zdrowia skazanego P. M., choćby miały charakter zagrażający jego życiu, nie stanowią podstawy podjęcia decyzji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k. Pobyt skazanego na oddziale ratunkowym w wyniku zamachu samobójczego czy leczenie psychiatryczne (w tym w placówce zamkniętej) mogą stanowić podstawę ubiegania się o odroczenie wykonania kary w trybie przewidzianym przez art. 150 k.k.w. lub art. 151 § 1 k.k.w.

Mając powyższe na uwadze, wobec uznania wniosku obrońcy za bezzasadny, orzeczono jak w sentencji.